

beogradsko
dramsko
pozorište

MILENA DRAVIĆ

dubitnica nagrade Tatjana Lukjanova

POČELO JE USKAKANJEM **1949, 1950.** Unosno mesto Kako vam drago Inspektor je došao RM: Uskočio sam u malu ulogu i - ostao sam živ!

Rade Marković,

ČAROLIJA

Durdija Cvetić

Pričajući o drugima najčešće pričamo o sebi. Valjda zato što jedino kroz sebe i doživljavamo druge, kako bi drugačije? Kako bih ja znala nekog drugog ako ne kroz svoj osećaj njega i doživljaj „njega“?

A to mi je uvek izgledalo nekako sebično. Umišljeno.

A opet, kako to izgleda odvojiti se pa kao biti objektivan? Šta to znači?

Pa i zvezde koje noću gledam, kad sam u kući na selu, su ono što ja vidim i kako ih doživljavam. Ono što kažu astronomi o udaljenosti, veličini, i tako dalje je možda objektivno, ali što to mene briga? Šta to meni znači? Cveće u mojoj bašti je ono što ja osećam za njega, ona radost koju mi pruža njegova lepota.

Toliko o objektivnosti.

Kad je pre dosta godina tata odveo jednu devojčicu u pozorište na Crvenom krstu, ništa nije znala ni o objektivnosti, ni o glumi, ni o pozorištu.

Ušla je u bajku i ostala začarana za ceo život.

Ali u toj bajci nisu bile mede, zake, alise, crvenkape, nego živi ozbiljni ljudi.

Kakva je to čarolija bila da ti ozbiljni ljudi otvore novi kosmos, novu dimenziju života, životinju od one koji živimo. Ko su bili ti ljudi?

Upoznala sam ih sa svakom novom predstavom, jer sam od tada išla stalno u pozorište i gledala sve što je bilo na repertoaru. Rade, Olivera, Ksenija, Tanja, Tamara, Ljuba...

Ali pre svih - Rade Marković. Lakonog, osmeđenog, hitar, zamišljen, životan, duhovit,

začuden, tajanstven, i još mnogo priedeva, a nadasve uverljiv, uverljiv, uverljiv.

Te sam osobine - osobine glumca, velikog glumca, primala, upijala i shvatila da su to dragocenosti koje ga izdvajaju u jednu višu sferu stvarnosti do koje mogu da doporučamo izabranici.

Postavši „sobom“ visoki standard uveo je novi stil glume u naše pozorište. Držao ga se celog

sloga života, a oni srećni koji su radili sa njim ili ga makar gledali imali su najbolje učitelja.

Dijapazon njegovih uloga je bogatstvo koje treba izučavati u školama glume. Danas možemo gledati filmove iz njegovih mlađih dana i one iz poznih godina i shvatiti da modernost

tj. jednostavnost i uverljivost u najrazličitijim žanrovima superiorno prinosi kroz sve te godine i sve generacije glumaca koji su mu bili partneri.

Srećna sam što sam imala priliku da ga gledam, da igram sa njim, da ponešto naučim od

njega i da čeznem za sferama koje je istraživao.

TAJNI MILJENIK GRADA
1954, 55. Utkrćena goropad Dobri čovek iz Sečiuna Plać voljena zemljo Sunmjivo lice

RM: Način na koji su se komadi izvodili potpuno se razlikovalo od načina na koji se glumilo u Beogradu. Otpori su dolazili sa raznih strana, koliko mogu da ocenim. Beogradska dramska je bilo, na neki način, tajni miljenik grada - ljudi nisu smeli javno da se odusevljavaju nama.

RED ZA KARTE

Desanka Savić Koković

Gospoda Desanka je još kao student medicine, pedesetih godina prošlog veka, redovno posećivala Beogradska dramsku, a sada, iako već odavno u penziji, u pozorištu dežura tri puta nedeljno ako nekome zatreba njen lekarski savet. Cudno zvuči, ali mi smo u to doba, pedesetih, bili jako dobro informisani iako nije bilo ni blizu toliko medija kao danas. Ali, nije bilo ni toliko šunda kao danas. Na Radio Beogradu 1 bili su emisije iz kulture-jedna prepodne, jedna popodne. To smo svi slušali, i imali smo i šta da čujemo. Tada su kritičari bili na primer Eli Finci, Milan Bogdanović - imali ste šta da pročitate. Tako se pročulo da se u Beogradskom dramskom dešava nešto novo, da se radi neki moderan izraz i ljudima je to bilo zanimljivo. Prvi su počeli da igraju zapadne komade i to je bila neka vrsta prozora u svet. Postojala je jedna trolejbuska linija - broj 11, i tom linijom se moglo doći do pozorišta. Kada je vozila u kontra smeru zvala se - broj 12. Ako se blagajna otvarala u 10, bar sat ili dva ranije ljudi su čekali u redu za karte. Imala sam sreću da poznajem jednog inspirciju, pa mi je on nabavljao karte za sve predstave, a izdvojila bih četiri. Smrt trgovackog putnika (tu su zabilistili Tomarić Đuričko i Sima Janjićević), te toliko bila tematski aktuelna, a danas je možda i više - kako prehraniti porodicu kad ostaneš bez posla! Ljudi su plakali, dva dana niste sebi mogli da dođete, toliko bi vas držala ta emocija! Plać voljena zemljo - fantastična muzika, gluma toliko prirodnja, bez patetike! Mačka na usijanom limenom krovu - interesantno je i ovno bilo da je težište problema bio homoseksualizam, a ne toliko porodični odnosi. A Rade i Olivera - mladi, lepi, talentovani, a koliko su bili ubedljivi! Staklena menažerija - predstava u kojoj je Tatjana Lukjanova brillirala - neverotvrda je bila! Možda danas po neko im zaboravim, ali te predstave pamtim!

SEĆANJA POZORIŠNIH GLEDALACA

Dugi niz godina uživali smo u pozorišnim predstavama u kojima je Rade Marković igrao svoje maestralne uloge. Sve su one bile visokog umetničkog kvaliteta i kao takve ostale su neizbrisive u našem sećanju. Od davnih pedesetih godina prošlog veka pa sve do nedavno, skoro 60 godina umetničkog rada u pozorištu i na filmu, kreirane su uloge koju su nas odusevljavale. Jednostavno rečeno - voleti smo njegove predstave i uživali smo. Ne očekujemo da će praznina koja je nastala njegovim odlaskom biti skoro popunjena. Hvala mu. Njegovi poluvekovni gledaoci i poštovaoci

Maja Čolak-Antić i Bora Vukosavljević

“Plać voljena zemljo”, 1954/55.

PRVI KASA-ŠTIH I PRVA ZABRANA

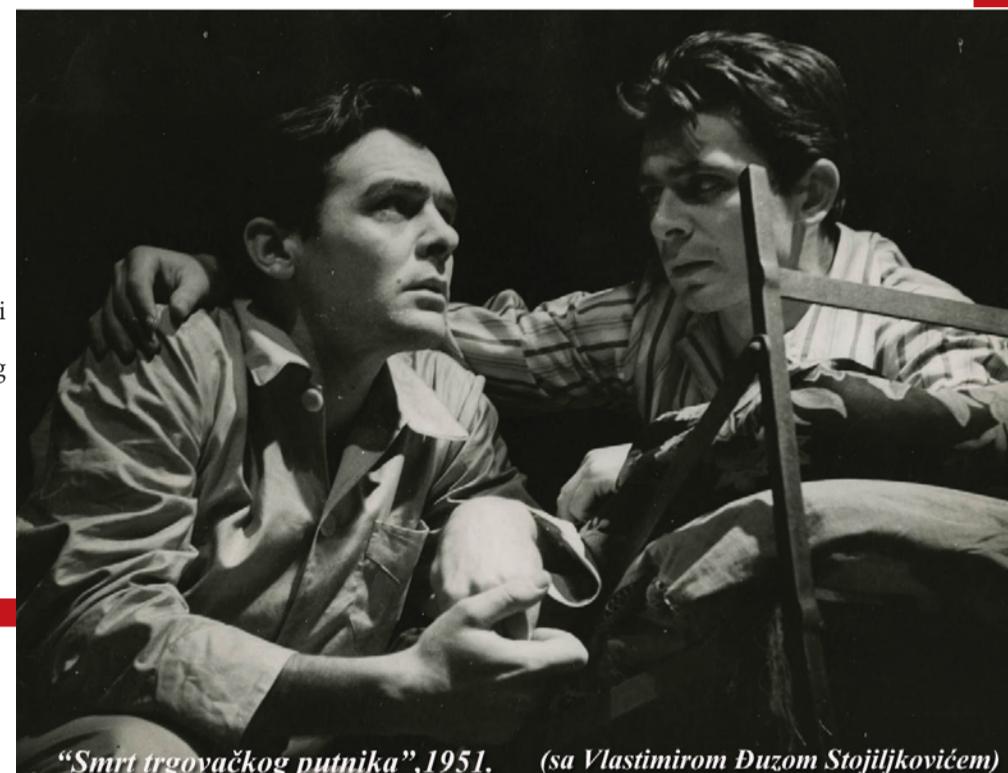
1951, 52, 53. Povlačenje Kupina se raspvetala

RM: Slamni šešir je bio prvi „kasa-štih“ - ljudi su peške dolazili na Crveni krst. Kad je uveden trolejbus, laknulo nam je, ali se on ipak često kvario i nije radio. Često je nestajalo struje, pa smo postavljali automobilske reflektore koji bi se automatski aktivirali i osvetljavali scenu.

Drama **Smrt trgovackog putnika** poslužila mi je kao test u osnovnoj muci glumčevoj - jesam li ja glumac ili nisam. Postalo mi je jasno da je iškonska tuga ono bez čega glumac ne može da postoji!

Predstava **Bal lopova** je bila zabranjena zato što smo na jedan beskrajno simpatičan način predstavili tri lopova, što i jeste srž komada. Tadašnja ministarka prosvete, koja je i zabranila predstavu, rekla je da tako možemo navesti gledače da odu u lopove! **Noć gneva** Opasna okuka Naslovna strana Zločin i kazna

svedočanstva...

“Smrt trgovackog putnika”, 1951. (sa Vlastimilom Đuzom Stojiljkovićem)

“Plać voljena zemljo”, 1954/55.

MOD: Napred, pobogu! Napadaj! Nije važno što te boli! Igraj! Živi!

Gran pri Tatjana Lukjanova

Od 2004. godine, u znak sećanja na istaknutu glumicu koja je preko 50 godina igrala na sceni Beogradskog dramskog pozorišta, Velika nagrada pozorišta nosi ime Gran Pri Tatjana Lukjanova. Prvi dobitnik bila je Vesna Čipčić, a nagradu su dobili i: Đurdija Čvetić (2005), Predrag Ejduš (2006), Dragan Petrović Pele, Dušanka Stojanović Glid (2008), Milica Zarić (2009), Milena Pavlović Čučilović (2010), a 2011. ovo veliko priznanje za ulogu Mod u predstavi **Harold i Mod** (Kolin Higgins, reditelj Milan Karadžić), dobila je

MILENA DRAVIĆ

TATJANA LUKJANOVA:

Bez pozorišta bih poludela. Teško da bih mogla da opstanem, to me jedino drži. Sem pozorišta, ja nemam ništa. I u najvećim krizama, ja sam ostala verna Beogradskom dramskom jer verujem u snagu tog pozorišta, u talent glumaca koji tu rade, a koji možda nisu bili u prilici da iskažu sve svoje mogućnosti.

Od nas glumaca ne ostaje, posle svega, mnogo. Ostaju zapisi, filmske i video trake, ali ceo život je u suštini efemeran, pa se čovek i sa tim miri. Zato mi je drago kada me u ovim godinama neko sretne i kaže: „Sećam se Staklene menažerije“. To mi uvek uliva neku novu radost i veru u smisao onoga čemu sam posvetila život. (2000. godine)

UPREDAJUĆI SAVREMENI I UPEČATLJIVI MOD, OSVEŠĆENU, ALI ZAIGRANU, MILENA DRAVIĆ SAMOVOJNO PRAVI SVOJEVRSNU POHVALU, OMAŽ GLUMICI ČIJE IME OVA NAGRADA NOSI.

KAO VEDAR DAN

Maša Mihailović

Vedrina, dostojanstvo, harizma, topilina, posvećenost, čistota, lakoća, nevinost, širina koju nosi u sebi Milena Dravić, su sigurno i osobine Higginsove Mod. Ovih dana je stiglo proleće i sunce u naš grad - svi su mu se obradovali. Kada Milena izade na scenu sa svojom Mod, eto sunca na našoj sceni i svima radosti!

MILENIN HAROLD

Petar Benčina

U Mileni se neprestano događa sudsar brilljantne inteligencije i neodoljivog šarma. To je ono što me fascinira prilikom svakog susreta. Neverovatna energija u jašnoj misli pokrenutoj samo njoj svojstvenim pogledom na svet. Ona je otvorena, nežna, jednostavna, laf i druga, a opet nedostizna i svoja. Neskomorna jedino u zahtevima prema sebi samoj. Nije lako pratiti je na sceni, ali i kad niste u stanju, dovoljno je da je slušate i već ste odlični. Ona vas čini takvim. Sjajno je biti njen prijatelj.

IVANA NIKOLIĆ:

Kad vidim koliki je pritisak na decu od strane sistema, setim se grafita: *Civilizacija - to je kad dva majmuna tuku trećeg zato što se majmuniše.*

ŽARKO STEPANOV:

I ja sam u srednjoj školi bio zaljubljen u jednu mlađu profesorku. Tačno znam na kakvim je slatkim mukama lik koga tumačim - Georg Ciršić!

MILENA MORAVČEVIĆ:

Kada radite trenutno najveći brodvejski hit i kada ga radite sa muzičko-pozorišnom elitom Beograda, neosporno postajete kvalitetniji umetnik! Naravno, rastu vam umetnički apetiti i očekivanja.

ANSAMBL PREDSTAVE BUĐENJE PROLEĆA (Stiven Sater i Dankan Šejk, reditelj Nebojša Bradić, Paulina Manov, Nataša Marković, Ivana Nikolić, Milena Moravčević, Ljubinka Klarić, Milica Zarić, Ivan Tomic, Daniel Sič, Miki Damjanović, Vladan Milić, Nebojša Đorđević, Žarko Stepanov, Andrija Kuzmanović)

Nagrada za radni doprinos

Dobitnici godišnjih nagrada

referent prodaje MARICA VRISK

DUŠAN ŽARKOV tonski tehničari DARKO ILIJEVSKI

Pedro Almodovar/Semjuel Adamson

SVE O MOJOJ MAJCI

Dramatizacija jednog od najboljih i najpoznatijih filmova čuvenog španskog reditelja !

premijera u aprilu 2011.

Paulina Manov
Stojan Đorđević
Ljubinka Klarić
Ivana Nikolić
Daniel Sič
Anja Alač
Vesna Čipčić
Vladan Milić
Petar Benčina
Lako Nikolić
Andrea Forca
Dragiša Milojković
Mateja Popović

Đurđa Tešić

Zorana Petrov

Jelisaveta Tatić

Vladimir Pejković

Tamara Todorović

Jelena Samardžić
Dejan Popović

BEOGRADSKI FESTIVAL IGRE

IGRA JE O ŽIVOTU...

Beogradsko dramsko pozorište biće domaćin dela festivalskog programa:

7. april u 20h	Kompanija Jasmin Goder, Tel Aviv, Izrael -Ljubavna vatra, Jasmin Goder
8. april u 20.30h	Les SlovaKs, Bratislava, Slovačka -Premijera, Les SlovaKs Dance Collective
9. april u 20h	Balet Grac, Austria -Skice, Edvard Klug
14. april u 20h	Kompanija Magi Maren, Francuska -May B, Magi Maren

03-18. april 2011.

...I ŽIVOT, SAM

MESEC U ZNAKU MIHAJLA PUPINA

Beograd će od 14. aprila do 14. maja biti u znaku duhovnog i naučnog nasleđa Mihajla Idvorskog Pupina. Manifestacija *Mihajlo Pupin Touching the hot spots of life*, kojoj se priključilo i Beogradsko dramsko pozorište, realizovaće se kroz popularizaciju nauke i kulture, konkurse, izložbe, scenske igrokaze, sportska dešavanja, zanimljive koncerte, humanitarne akcije, publikacije, građanske inicijative. Udruženje građana Quality Concept, organizator manifestacije, okupilo je mnoge institucije, kao i talentovane pojedince, naučnike, umetnike, profesore, posebno mlade ljude, kako bi se odala počast vrednostima Pupinovog plemenitnog života i dao doprinos stvaranju naprednjeg, inovativnijeg, humanijeg društva.

Pitali smo našu publiku: ŠTA JE POZORIŠNI BONTON?

Igor, 49 godina, ekonomista:

Mislite naravno na pravila lepog ponašanja u pozorištu. Da, neosporno je da za svaki događaj na koji ideš postoje određena pravila ponašanja, doduše nepisana pa se zbog toga možda zaboravljuju ili ispadaju manje važna, ali su stvar osnovne kulture svakoga od nas. Da počnem od oblačenja. Postoji nešto što se zove primereno odevanje. Ne oblačiš se isto kad ideš na posao kao kad ideš na žurku. U pozorištu se ne dolazi u trenerci i patikama jer nisi došao u teretanu, na utakmicu, niti na ulicu. Kaput, zimsku jaknu, kišobran, ostavi na garderobi - biće prijatnije i tebi, ali i onom ko sedi pored tebe.

Mirjana, 38 godina, domaćica:

Na predstavu se ne unosi hrana, ne jede se, ne gricka, ne žvačka, ne šuška kесicama od bonbona i slično. To je nepoštovanje glumaca na sceni, ali i ostalih gledalaca. U pozorištu je kontakt između glumca i gledaoca - živ, neophodan i dragocen, zato i postoji razlog što se pred ulazak na predstavu ne prodaju kokice kao u bioskopu. A ni semenke kao na stadionu.

*ilustracije:
Jelena Stokuća*

VIDIMO SE NA CRVENOM KRSTU!